

De Rooie Drent

Informatiemagazine van de PvdA Drenthe

PvdA Drenthe: www.drenthe.pvda.nl / Reacties op dit nummer kunt u sturen naar: redactie@derooiedrent.nl

Michel van Maarseveen:
Het nieuwe Drents Museum

3

Harm Brouwer:
De angst voorbij

4

VOLE:
Voor de kwaliteit van de leefomgeving
Baanverlenging GAE

7

Jos Hillen:
Groningen Airport Eelde van nationale betekenis
Baanverlenging GAE

8

Prof. Arnold Heertje:
De Crisis

12 & 13

De Beer is los

Van het Corso en de varkens

Bloemencorso Eelde. Foto door Harry-Harms © Creative Commons

CULTUUR

DOOR: HERMAN BEERDA, STATENLID PVDA

Al meerdere malen heb ik mij druk lopen en zitten maken over de verdeling van de middelen voor cultuur. Eigenlijk al een hele oude discussie. Moet de overheid geld beschikbaar stellen voor cultuur, zo ja, welke overheden moeten dat dan doen en vooral: wie krijgt dan wat. Daar praten we in dit land, en niet alleen hier, al heel lang over. In Drenthe is het door de bank genomen zo dat gemeenten in elk geval de infrastructuur betalen, dus de stenen. Theater, werkschuur, tentoonstellingsruimte, en zo meer, voor zover het particulier initiatief tekort schiet. Voor een aantal instellingen komt ook het rijk nog over de brug, maar dan vooral voor de producties zelf.

Meepraten? Over dit onderwerp of een ander artikel?

Stuur een e-mail naar redactie@derooiedrent.nl of PvdA Antwoordnr. 10750, 9480 WB in Vries.

Ik stel voor dat de provincie jaarlijks 100.000 euro beschikbaar stelt voor platte cultuur, zelfs voor folklore

In Drenthe geeft ook de provincie geld, ook vooral gericht op de productie van cultuur. Het ligt voor de hand niet de politici zelf de gelden te laten verdelen, de kans op vriendjespolitiek is dan wel heel groot. Dus hebben we gekozen voor een adviescommissie, die, met ambtelijke ondersteuning, advies geeft aan Gedeputeerde Staten. Maar wat er dan allemaal gebeurt? Een tijdje geleden heb ik een leuk gesprek gehad met die commissie. Aardige mensen en heel deskundig. Maar naar mijn stellige overtuiging geen garantie voor een wél correcte verdeling.

Men kijkt naar kwaliteit en de woorden experiment en vernieuwing doen kennelijk wonderen. Per sector is er één deskundige aanwezig, dus als er een aanvraag ligt voor beeldende kunst weegt het woord van de specialist beeldende kunst wel heel zwaar. En de praktijk is toch vaak dat het grote geld weer naar de grote instellingen gaat (Peer Group, Kik, K&C, etc.) en de kleintjes een paar centen of helemaal niks krijgen. Maar ja, we hebben het in deskundige handen gelegd en dan kun je je er als Statenlid niet meer mee bemoeien, hoezeer je de vingers soms ook jeuken.

Mijn jeuk is echter overgegaan in ernstige eczeem toen ik de nieuwste productie van de Peer Group zag: een aantal acteurs leeft enkele weken in containers, samen met een groep varkens, om te ervaren wat het leven met varkens is. En dat op de grens van Duitsland en ons eigen land, dat voegt immers een extra dimensie toe. En daar gaat ons geld naar toe.

Lees verder op pag. 2 >>

De inhoud

STATEN - CULTUUR

De beer is los	1
Het nieuwe Drents Museum	3

STATEN - GEWEST

De angst voorbij	4
Uw regioconsulent	5
Drenthe agenda	5
Vliegen met overheidssubsidie?	16

STATEN - BAANVERLENGING GAE

Twistgesprekken	6
De kwaliteit van de leefomgeving	7
GAE van nationale betekenis	8
Verschillende kanten aan een medaille	9
Regeren is keuzes maken	10
Cartoon van Wietske	16

OVER DE GRENS

Alfred Mozer Stichting	11
Mensenrechten en Europa	14

OPINIE

Arnold Heertje: De Crisis	12
Vrijheid	15

Van de redactie	2
Colofon	16

Van de redactie

De redactie van De Rooie Drent volgt de ontwikkelingen rond de baanverlenging van Groningen Airport Eelde al enkele jaren van nabij. Vlak voor de val van het kabinet Balkenende IV - enkele uren ervoor om exact te zijn - geven de ministers Cramer en Eurlings het groene licht voor de baanverlenging van GAE. Daarmee komt de besluitvorming over die baanverlenging in een versnelling. Het is onderhand hoog tijd dat er knopen worden ontward en doorgehakt in een jarenlang voortslappend conflict, zodat een ieder weet waar hij aan toe is. Daarom besteden we in dit nummer extra aandacht aan de nieuwste ontwikkelingen rond de baanverlenging van Groningen Airport Eelde.

Harm Brouwer schrijft in 'De angst voorbij' over de vervreemding in onze samenleving. Hoe we onder druk van een snel globaliserende wereld de weg kwijt dreigen te raken. Onzekerheid en angst om te verliezen wat we hebben opgebouwd, zorgen voor een onderstroom in onze samenleving. Een onderstroom die niet zeker is van de toekomst. Een kil, rechts en autoritair beleid biedt geen oplossing voor de problemen waar we mee worden geconfronteerd. Maar wij - sociaaldemocraten - kunnen ook veel beter.

De samenleving eindigt niet bij de grenzen van onze provincie. Daarom ook in deze Rooie Drent aandacht voor wat er buiten de grenzen van Drenthe gebeurt, maar waar we toch onderdeel van zijn, als Europeaan en als wereldburger. Thijs Berman vertelt in 'Mensenrechten en Europa' over zijn reis naar Rusland en de voortrekkersrol van het Europees Parlement. Kirsten Meijer vertelt over het goede werk van de Alfred Mozer Stichting.

N.a.v. de maand van de filosofie vindt u in deze Rooie Drent een beschouwing over Vrijheid: het eerste woord van het beginselmanifest van de PvdA.

Geen Rooie Drent zonder cultuur. Michel Maarseveen schrijft over de nieuwbouwplannen van het Drents Museum en hoe we mensen bij kunst kunnen betrekken door ze er rechtstreeks aan te laten deelnemen. Het nieuwe Drents Museum wordt een interactieve ervaring waarbij kunst én bezoekers centraal staan.

Op de voorpagina houdt Herman Beerda een pleidooi voor het herwaarderen van cultuur voor iedereen, ook platte kunst en folklore. Over het Corso en de varkens, over Drentse cultuur en cultuur in Drenthe.

Onze speciale dank aan prof. dr. Arnold Heertje die een zonnige woensdagmiddag van zijn drukke agenda besteedde aan een interview voor De Rooie Drent over het hoe en waarom van de financieel-economische crisis. ■

We wensen u veel leesplezier.

Bloemencorso Eelde. Foto door Harry-Harms © Creative Commons

Vervolg pag. 1 >>

Heel vernieuwend en heel experimenteel. Ik heb er een iets andere kwalificatie voor: volstrekt van de pot gerukt! Als mensen willen ervaren wat het is om tussen varkens te leven: prima. Moet je boer worden of bij de kinderboerderij gaan werken. Maar moet de overheid daar geld in steken? Daar waar het bloemencorso Eelde (ja, daar kom ik weer met mijn stokpaardje), geen cent van de provincie krijgt. Dat was immers volgens de deskundigen niet cultureel genoeg en teveel folklore. Maar met varkens in een hok slapen? Ja, dat mag wel geld kosten. Nou, ik heb het er mee gehad. Waar in Eelde honderden inwoners bijna het hele jaar bezig zijn om met elkaar iets te maken waar vervolgens tienduizenden van genieten en geen cent van de provincie heen gaat, gaan er in Coevorden acteurs op overheidskosten met varkens wonen.

Hoe moet het dan wel meneer Beerda? Het volgende idee borrelde bij mij. Naar analogie van de jaarlijkse top 2000 op radio 2 - ook platte cultuur voor het volk - stel ik voor dat de provincie jaarlijks 100.000 euro beschikbaar stelt (de rest mag dan gewoon door zeer deskundige mensen verdeeld worden)

voor platte cultuur, cultuur die niet in aanmerking komt voor regulier geld omdat ze te weinig experimenteel en vernieuwend is, of zelfs gewoon maar folklore. Aanvragers dienen een onderbouwd voorstel in, alle voorstellen komen op een website en in een grote advertentie. En vervolgens mogen de inwoners van Drenthe (en van mij daarbuiten ook) hun stem uitbrengen. En dan tellen de meeste stemmen. Technisch uitvoerbaar via internet en/of sms'jes, dubbele stemmen kun je dan filteren en als een groep er echt in slaagt via een truc toch veel stemmen te krijgen, mag dat ook beloond worden. En zo combineren we de deskundigheid van de hoge cultuur, met de stem van het volk. Op naar het licht! ■

Meepraten? Over dit onderwerp of een ander artikel?

Stuur een e-mail naar redactie@derooiedrent.nl of PvdA Antwoorder. 10750, 9480 WB in Vries.

Het nieuwe Drents Museum wil wat teweeg brengen

Nieuwbouw Drents Museum

CULTUUR

DOOR: MICHEL VAN MAARSEVEEN, DIRECTEUR DRENTS MUSEUM

In de snel veranderende samenleving waar alles vluchtiger en sneller verloopt en de rol van multimedia ongekend sterk groeit, worstelen musea met de vraag wat hun maatschappelijke relevantie is. Ook het Drents Museum heeft zichzelf deze vraag gesteld en denkt het antwoord te hebben gevonden.

Een sterke educatieve traditie

Van oudsher waren musea bolwerken van beschaving, gesticht door een maatschappelijke elite die zaken voor het nageslacht wilde bewaren. De geschiedenis van het Drents Museum ziet er niet anders uit. In 1854 kwam een groep notabelen bijeen om over de stichting van een museum te debatteren en korte tijd later was het Provinciaal Museum van Oudheden een feit. Over bezoekersaantallen en de vraag wat museumbezoekers graag wilden zien, werd minder nagedacht. Het museum toonde de collectie met slechts een korte toelichting. Dat veranderde in de jaren zeventig van de vorige eeuw, toen er in de Nederlandse musea een krachtige educatieve wind begon te waaien die eigenlijk nooit is gaan liggen. Alleen de windrichting en windkracht zijn veranderd. In die tijd maakte het Drents Museum naam met sterke educatieve tentoonstellingen als Kunst & Maker, waarin de ontstaansgeschiedenis van een modern kunstwerk uit de doeken werd gedaan. Bij de verbouwing in het midden van de jaren negentig kreeg deze educatieve aanpak een permanente plek in het gebouw met de OntdekkingsKamer, een kindermuseum waarin de 'hands on' filosofie sterk aanwezig was. Letterlijk alles mocht aangeraakt worden. Het succes bleef niet uit. Een hele generatie Drentse kinderen groeide op met de OntdekkingsKamer en bewaart goede herinneringen aan bijvoorbeeld de houten eend die met pijl en boog uit de lucht mocht worden geschoten.

Tijdelijke tentoonstellingen

Intussen ontwikkelde het expositiebeleid van het museum zich voortvarend. Tijdelijke tentoonstellingen werden grootser, duurder, theateraler en trokken als gevolg daarvan steeds meer publiek. Stond het oude bezoekersrecord jarenlang op 72.000, dit werd in 2004, toen het museum 150 jaar bestond, in een klap verdubbeld tot 135.000. Het getal werd vier jaar later met het fameuze Terracotta Leger uit Xi'an verbrijzeld, toen het Drents Museum het drievoudige van 2004 trok en de teller op 31 december 2008 op 387.000 bleef steken.

Het Drents Museum wordt na de heropening letterlijk en figuurlijk een museum zonder grenzen

Nu het museum voor ruim een jaar zijn deuren sluit wegens de bouw van de nieuwe expositievleugel en de herinrichting van de oudbouw, is een nieuwe periode van bezinning aangebroken. Voor wat betreft de tijdelijke tentoonstellingen blijft het museum de koers van grote internationale blockbusters over archeologische onderwerpen volgen. Niet voor niets opent het museum de nieuwe expositievleugel met een grote Tang-tentoonstelling, waarmee het teruggrijpt op het succes van het Terracotta Leger. Voor de komende jaren staan tentoonstellingen over de Vikingen en mummies uit de hele wereld op het programma. Met de bezoekers die voor deze exposities worden verwacht, levert het museum een belangrijke bijdrage aan het imago van Drenthe

en de euro's die de bezoekers achterlaten zijn een belangrijke impuls voor de toeristische en recreatieve sector. Maar daar is het het museum niet alleen om te doen.

Een museum dat je raakt

Terug naar de vraag aan het begin van het artikel: wat wil het Drents Museum bereiken? Allereerst wil het bezoekers wat leren: over de collectie en de onderwerpen van tentoonstellingen. Dat doen we met teksten, films, lezingen en rondleidingen. Maar dat is niet genoeg. Bezoekers moeten ook genieten en een prettige en aangename tijd in het museum doorbrengen. En dus wordt de grootste zorg aan presentaties besteed. De kostbare sieraden van de recente expositie Goud uit Georgië lagen uitgesteld in schitterend uitgelichte vitrines op een tafel met water. Het museum kreeg talloze complimenten over de fraaie tentoonstelling en bezoekers genoten met volle teugen.

Na de heropening willen we nog een stapje verder gaan. Het museumbezoek moet bij het publiek iets teweeg brengen. Een bezoeker moet geraakt worden, geïnspireerd zijn en het gevoel hebben dat hij anders het museum verlaat dan toen hij binnenkwam. Hoe gaan we dat doen? Allereerst willen we luisteren naar onze bezoekers. We gaan de bezoeker informatie geven die hij zelf interessant vindt; informatie op maat die aansluit bij zijn wensen. In elk entreebewijs zit straks een chip en daarmee kan een bezoeker een eigen profiel aanmaken. Zo kan iemand aangeven dat hij vooral in archeologie geïnteresseerd is, alleen de hoogtepunten uit de collectie wil zien of een kind van 12 jaar is. Wanneer hij dan met dat entreebewijs door het museum gaat, reageert de apparatuur daarop. Dat betekent dat elke bezoeker in de nieuwe presentaties andere informatie vraagt en krijgt, afhankelijk van het opgegeven profiel. Ook kunnen we daarmee zien wat onze bezoekers interessant vinden en wat juist niet. Dit is een fundamenteel ander publieksconcept dat past bij het internettijdperk waarbij mensen associatief hun informatie verzamelen. In de ontwikkeling hiervan werkt het Drents Museum nauw samen met het Drents Archief en Dierenpark Emmen, die een vergelijkbare publieksbenadering voorbereiden.

Het museum schotelt straks zijn bezoekers niet langer de verplichte kost voor, maar een rijk geschakeerd menu waaruit wat te kiezen valt. Dat stimuleert ook herhaalbezoek. De volgende keer kan iemand, naar keuze, heel andere informatie krijgen. Bovendien kan alles na afloop thuis worden geraadpleegd, zodat het contact met het museum buiten de muren wordt voortgezet. Het Drents Museum wordt na de heropening letterlijk en figuurlijk een museum zonder grenzen. ■

In reactie op de stuk 'De beer is los' van Herman Beerda

Aan:redactie@derooiedrent.nl:

Van: Henry J.Alles (PeerGrouP)

Het stuk 'De beer is los' van Herman Beerda lijkt een lans te willen breken voor de subsidiering van volkscultuur (en dan met name het bloemencorso van Eelde) en dan nog wel het liefst op een manier van 'de meeste stemmen gelden'. En hiervoor wordt er op een rare manier een zeer inhoudelijk project (met varkens) van theatergroep PeerGrouP bij gesleept. Ik zou hier graag op willen reageren als initiator van dit varkensproject.

Punt 1: moet er op de 'meeste stemmen gelden' manier geld verdeeld gaan worden? Volgens mij heeft de heer Beerda als PvdA'er hiermee het nieuwe kabinet rechts ingehaald. Alleen nog een 'top zoveel' cultuur? Lijkt mij erg saai en slechts tijdelijk een succes. En het doet volgens mij geen recht aan de geschiedenis van het bloemencorso. Nu zijn er inderdaad zo'n 90000 bezoekers bij de corso maar de eerste 100 mensen die in 1955 naar Aalsmeer trokken om inspiratie op te doen waren niet gek. Daarom is er nu dat grote corso.

Punt 2: De kritiek van de heer Beerda op de manier waarmee er door de provincie over de kwaliteit en de financiering van kunst wordt geoordeeld. Pas de afgelopen 10 jaar heeft de provincie Drenthe professionele podiumkunstenmakers die in Drenthe hun werk maken. En dit is goed en moet nog groeien en zeker niet nu al weer worden afgebroken. De provincie Drenthe is zich echt aan het ontwikkelen met kunst die daar ook echt past en thuis hoort. Kunstenaars die op locatie werken, met dorpen, met gemeenschappen, met locale- en volkscultuur zonder angst voor folklore. Meneer Beerda, verdiept u zich eens in wat we maken en voer daar dan een gesprek met ons over.

Punt 3: De kritiek op het project met de varkens. Het Varkensjaar-project gaat over voedsel. Over hoe wij met voedsel omgaan. Twee kunstenaars werken een jaar lang met Bunte bentheimer varkens. Dit zijn varkens uit de regio, een regio die grensoverschrijdend is. Daarom vond het varkensproject plaats letterlijk op de grens met Duitsland bij Coevorden. De gemeente Coevorden, waar de PvdA ook de grootste partij is, ondersteunde het varkensproject. Coevorden werkt al jaren samen met haar Duitse buurgemeente Emlichheim om samen een industrieterrein op te bouwen en de regio te versterken. De zelfde regio als van dat varken. Bentheim. Op dit industrieterrein leefden de kunstenaars en de varkens.

Trouwens, om terug te komen op die 'top zoveel'... populariteit heeft een keerzijde. Het varken is overal te koop. Elke slager en supermarkt verkoopt het. Dit heeft het leven van het varken een vervelende draai gegeven. Daarom dreigden de Bunte Bentheimer varkens zelfs geheel uit te sterven. Ze konden

immers aan al de productie eisen niet voldoen. Maar gelukkig zijn er enthousiastelingen onder kunstenaars en boeren (aan beide kanten van de grens) die hier iets aan doen. Aan deze volkscultuur. Mede daarom hebben deze kunstenaars een pracht van een presentatie mogen doen op het symposium 'De bindende kracht van volkscultuur'. Verder zijn de varkens bij het symposium over 'mens en dier' op Kasteel Groeneveld (LNV) en zijn ze te zien op de tentoonstelling 'Meating' in Tilburg.

Punt 4: een uitspraak als "van de pot gerukt" bekt lekker volks maar is gewoon een geval van 'geen stijl.' Zeker in combinatie met de opmerking "op overheidskosten met varkens wonen". Het varkens project heeft echt meer inhoud. Dit blijkt niet in de laatste plaats uit de serieuze aandacht voor het project vanuit de Landbouwuniversiteit Wageningen en het ministerie van LNV.

Een pleidooi voor subsidiering van folklore en volkscultuur wijs ik niet direct de deur. Maar in dit stuk worden appels en peren met elkaar vergeleken en dat werkt niet. Er moet meer steun naar de cultuur in Drenthe zowel voor volkscultuur, folklore, kunst en mooie projecten. En met steun bedoel ik niet alleen geld.

Maar wat mij betreft is de discussie nu pas begonnen en hoop ik dat we elkaar in het openbaar in een debat eens kunnen spreken. Dat zijn de echt goede ontwikkelingen voor Drenthe; professionele kunst, kritiek, volkscultuur, folklore en toekomstmuziek. Meneer Beerda,. Laten we verder praten.

Met vriendelijke groet, Henry J.Alles

Reactie op De Beer is Los

Ik kan mij niet herinneren of meneer Beerda ons en de varkens in Coevorden heeft opgezocht, al vermoed ik van niet. Als het zo is dat hij niet geweest is, vind ik dat jammer.

Hij had kunnen zien wat er gebeurde, hoeveel mensen, inclusief boeren uit de buurt, maar ook wetenschappers, journalisten, filosofen, kunstenaars, landschapsarchitecten uit het hele land de varkens bezochten, zich verbaasden en discussieerden.

Hij had kunnen zien hoe de ondernemers in de buurt meer bekendheid kregen, het transport bedrijf van de containers mee profiteerde, en de wetenschap is uitgedaagd, en dat allemaal door vier varkens. Maar nog jammerder is dat hij dan wel ondanks enige kennis van zaken zich veroordelend uitspreekt.

Subsidies zijn er om te beschermen wat kwetsbaar is, totdat het kwetsbare wellicht later op eigen kracht verder kan.

Het Varkensjaar verteld onder andere over wat er gebeurt als je geen rekening meer wilt houden met wat kwetsbaar is. Als je louter nog in geld denkt.

We leven hier in Nederland met minstens zoveel varkens als mensen. Toch zien we elkaar nooit, de varkens en de mensen. Het is goedkoper om het varken onzichtbaar te houden voor de mensheid. De efficiënte waarmee de borsten, voor onder andere bij de bloemencorso's, gemaakt worden, heeft als keerzijde dat zowel de algehele gezondheid van het varken als dat van de mens in het geding zijn. Wel is het nog betaalbaar.

Het Varkensjaar gaat over voedsel, over de afstand tussen de mens en haar voedsel.

Wij, de makers van onder andere het Varkensjaar, hebben nu wederom gemerkt hoe belangrijk het is voor de mens om inzicht te hebben in het voedsel (een van de eerste levensbehoefte) dat ze dagelijks tot ons nemen.

Wij willen bewust niet oordelen, enkel een discussie op gang brengen. Het gemoedelijk samenbrengen van biologische boeren, bio-industrieboeren, wetenschappers, vlees-eters en doorwinterde vegetariërs is een goed voorbeeld daarvan.

Wij zijn blij verrast door alle (pers)aandacht, die wij met het Varkensjaar hebben gekregen. En zijn er van overtuigd dat we een belangrijk punt hebben aangesneden met ons project.

Als kunstenaar loop je enigszins voor de troepen uit. Je maakt nieuwe paden die soms wel en soms niet gebruikt gaan worden. Het is een risicovol bestaan. Soms sla je de plank volledig mis, maar soms draag je wezenlijk bij aan de maatschappij. Ik ben erg blij dat wij deze keer op het juiste moment de juiste paden hebben vrijgemaakt.

Groet Sjef Meijman